

De gaven van de Geest

VOORWOORD

Bij de uitgave van dit boek gaat ons gebed uit naar degenen die de leer van de zogenaamde Pinksterbeweging al hebben aangenomen, dat zij de vrijmoedigheid zullen ontvangen om nogmaals Gods Woord te gaan onderzoeken. Wij hopen dat dit boek ook een hulpmiddel zal zijn voor degenen die nog geen beslissing hebben genomen over deze leer. (Efeze 6:10)

"Voorts, mijn broeders, wordt krachtig in de Heere, en in de sterkte Zijner macht; Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omleidingen van de duivel; Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers van deze wereld, van de duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht; Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt weerstaan in de boze dag, en alles verricht hebbende, staande blijven" (Efeziërs 6:10-13).

Met belangstelling heb ik dit boekje van dhr. Cyril H. Maskrey gelezen waarin hij een waardevolle bijdrage levert aan het veelbesproken onderwerp van de plaats van "tongen"* en "genezing" in de tegenwoordige tijd.

Deze auteur is de aangewezen persoon om hierover te schrijven, omdat hij zelf betrokken is geweest bij de Pinksterbeweging vanaf zijn bekering in 1928 tot 1943 toen zijn ogen door sommige fouten in de leer en grondbegrippen geopend werden. Als een **"apostel"** en full-time voorganger in de Apostolische Kerk, kreeg hij een unieke gelegenheid om de beweging van binnenuit te leren kennen. Daarom hebben zijn verklaringen meer gewicht dan die van schrijvers die de beweging alleen van de buitenkant kennen. De toon van de hoofdstukken is vriendelijk en er worden personen aangevallen want de schrijver heeft zich teruggetrokken uit de beweging om leerstellige en niet om persoonlijke redenen. Voor iedereen die over dit onderwerp oprecht licht uit de Schrift zoekt, kan dit boek niet anders dan behulpzaam zijn.

Melbourne J. Oswald Sanders

*** "In de wet is geschreven: Ik zal door lieden van andere talen, en door andere lippen tot dit volk spreken, en ook alzo zullen zij Mij niet horen, zegt de Here. Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen;" (I Korinthe 14:21,22 - vergelijk Jesaja 28:11).**

De gaven van de Geest

INTRODUKTIE

INTRODUKTIE

De "Heilige Geest" - of "Pinkster" -beweging omvat alle christelijke groepen die de leer aanhangen van de doop met de Heilige Geest met daarop volgende tekenen (tongen). Dat de schrijver zo ten volle en met goed begrip uit deze dwaling is gekomen, is een eerbewijs aan de soevereiniteit en genade van God. Het geeft ook gewicht aan het gezag van dit boek, omdat het niet op haastige of luchthartige wijze aan het christelijke publiek wordt aangeboden.

Het was een voorrecht voor de schrijver om in het openbaar te spreken tot Gods kinderen in Australië, India, Ceylon en Groot-Brittannië. De reacties waren altijd waardierend en enthousiast en werden vergezeld met verzoeken om de toespraken in druk te laten verschijnen. Alleen mijn persoonlijk gevoelen dat ik er misschien oude en dierbare vrienden mee zou kunnen kwetsen, weerhield mij daarvan. Nu echter, is de tijd gekomen dat ik een schuld ten opzichte van mijn medegelovigen moet vereffenen, en bekend moet maken wat naar mijn oprechte overtuiging, het juiste Schriftuurlijke antwoord is op de leer van de Pinksterbeweging, en in het bijzonder op het spreken in tongen.

Wat ik over tongen en sommige van de praktijken in de Pinksterbeweging zeg, is niet bedoeld als tirade tegen de mensen die erbij betrokken geweest zijn, noch onvriendelijk bedoeld. Mijn enige verlangen is dat ik getrouw mag zijn. Het is mijn gebed dat ik in staat mag zijn om degenen die de leer van de Pinksterbeweging aanhangen, te helpen en tegelijkertijd diegenen te behoeden die in deze leer geïnteresseerd zijn, of er al in verward raken.

Moge de Heer dit boekje gebruiken ten goede van de christelijke gemeenschap en ter bevordering van een evenwichtig begrip van Zijn voornemen in de gemeente dezer laatste dagen.

Adelaide, 1953 Cyril H. Maskrey

De gaven van de Geest

HOOFDSTUK I

EEN OVERZICHT VAN DE PINKSTERLEER IN DE PRAKTIJK

De belangrijke punten in de leerstukken van de Pinksterbeweging gaan veel dieper dan men zich realiseert. Het is van essentieel belang dat sommige van deze leerstukken grondig behandeld worden. Dit is geen poging om enige ware geestelijke ervaring te kleineren. Wat hier besproken wordt, is de dogmatische presentatie van de Pinksterbeweging, welke officieel verklaart: "Het spreken in tongen is een centraal leerstuk in de charismatische beweging...het is niet alleen EEN bewijs maar het is HET bijbelse bewijs van de doop met de Heilige Geest" (aldus de verklaring). Verder verklaart men dat iemand die niet in tongen spreekt, niet dezelfde kracht heeft als iemand die wel in tongen spreekt.

In het licht van de zogenaamde kerkgeschiedenis wordt hiermee niet alleen een onvriendelijke smet geworpen op dienst-knechten van God die machtig gebruikt zijn zonder dat zij ooit in tongen gesproken hebben, maar het geeft ook blijk van een oneerbare houding jegens de Heilige Geest Zelf, Die deze mannen gebruikt heeft.

ONGELDIGE GRONDBEGINSELEN

Nogmaals, het feit dat het spreken in tongen door de aanhangers van de Pinksterbeweging beschouwd wordt als de centrale leer, gaat geheel in tegen het fundamentele grondbeginsel, welke door Christus Zelf neergelegd is:

"Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, zal Hij u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen. Al wat de Vader heeft, is Mijne; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen." (Johannes 16:13-15)

Het werk van de Heilige Geest wordt genoemd om Christus te verheerlijken, en niet om het spreken in tongen te benadrukken. De eerste- en ereplaats in ALLES behoort aan Christus. Nooit is de gemeente bedoeld als een "Derde Persoon" - beweging, maar juist als een "Tweede Persoon" - beweging, namelijk als het lichaam van Christus **"En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult" (Efeze 1:22,23)**. Deze verkeerde uitleg verdringt de Here Jezus Christus van Zijn plaats en richt de aandacht van de gelovigen niet meer op Christus maar op psychische en fysieke gevoelens.

Het is de satan die de gelovige verblindt en Gods Woord gebruikt om deze gevoelens tot stand te brengen. Wanneer iemand's gevoelens de plaats van het geloof in Gods Woord innemen, dan is deze persoon in strijd met het geschreven Woord van God, de Bijbel:

De gaven van de Geest

"Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij de Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met de Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?" (Galaten 3:2,3)

Wij weten uit het verhaal over Thomas: **"Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas, zo hebt gij geloofd; zalig zijn, die niet zullen gezien hebben, en nochtans zullen geloofd hebben"** (Johannes 20:26-29), dat de Here niet wordt behaagd door tekenzoekers (ook het volk Israël is een goed voorbeeld hiervan). Tekenen zijn bedoeld voor de ongelovigen. De gelovigen hebben ze niet nodig omdat zij al geloven!

ONSCRIFTUURLIJKE "VERWACHTINGS-SAMENKOMSTEN"

Het breken van 'n geestelijke wet leidt tot het breken van andere, en dit gaat gepaard met toenemende ernstige complicaties. De Heilige Geest dwingt niemand om in tongen te spreken. Dit was ook zo in het geval van de apostelen. De Pinksterbeweging heeft de "verwachtingssamenkomsten" ingesteld om de Pinksterervaring te forceren. De aanhangers van de Pinksterbeweging baseren deze samenkomsten op de volgende Schriften:

"Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen, die Hem bidden?" (Lukas 11:13)

"En ziet, Ik zend de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte." (Lukas 24:49)

"En toen Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt." (Handelingen 1:4)

Het is duidelijk dat met deze opdracht het wachten op de eerste komst van de Heilige Geest op de Pinksterdag wordt bedoeld. Er is geen enkele Schriftuurlijke basis te vinden voor het houden van verwachtingssamenkomsten na de gebeurtenissen op de Pinksterdag. Evenmin is er enige aanwijzing dat er een samenkomst gehouden werd zoals door de aanhangers van de Pinkster-beweging vandaag in praktijk wordt gebracht. Ik wil hiermee duidelijk maken dat wij vandaag de Heilige Geest niet kunnen prikkelen om iets te doen wat Hij zonder enige dwang deed op de Pinksterdag. Doen we dat toch dan bewegen we ons op gevaarlijk terrein en stellen onszelf open voor de vijand. De Heilige Geest is zeer genadig en lankmoedig, maar Hij werkt volgens de geopenbaarde wil van God in Zijn Woord, en niet volgens onze verkeerde uitleggingen daarvan, hoe oprecht we ook mogen zijn.

GEVAARLIJKE ELEMENTEN

De erkenning van dit grondbeginsel zal verklaren waarom er zoveel tegenstellingen, tegenstrijdigheden en vermenging is tussen wat de aanhangers van de Pinksterbeweging leren, en de praktijk. Deze verwachtings-samenkomsten, welke op onscriptuurlijke basis ingesteld zijn, zitten vol met gevaarlijke elementen welke de

De gaven van de Geest

geloofsrust van de ziel en de gemeenschap van de geest met de Heer kunnen beïnvloeden. De "*bewegingen*" in zulke samenkomsten zijn zo subtiel, dat een gelovige die in tongen gaat spreken, oprecht zal geloven dat hiermee de top van geestelijke ervaring bereikt is. Opgemerkt echter moet worden, dat naderhand in zowel getuigenis als onderwijs de nadruk hierop gelegd wordt, en niet op het centrale thema van de Schrift, nl. Christus en Zijn werk aan het kruis. Tevens laten zij bijna onbewust een sterk gevoel van superioriteit blijken t.o.v. christenen die dezelfde "ervaring" niet gehad hebben. Een zeer rezele en pijnlijke breuk van de gemeenschap is het resultaat, terwijl er juist sprake moet zijn van een verootmoediging, vernedering en vereniging van gelovigen. En dat laatste is toch in wezen het werk van de Heilige Geest.

"Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in de Here, dat gij wandelt waardig de roeping, met welke gij geroepen zijt;...te behouden de enigheid des Geestes door de band des vredes. E'n lichaam is het, en 'n Geest, gelijk gij ook geroepen zijt tot 'n hoop uwer roeping; E'n Heere, 'n geloof, 'n doop, E'n God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen." (Efeze 4:1-6)

Er wordt meer nadruk gelegd op de noodzaak van het spreken in tongen, dan op het benaastigen om het hogere beginsel vast te houden, nl. de eenheid van de Geest te bewaren in de band des vredes.

DE SCHRIFT OMGEDRAAID!

De gevaarlijke elementen waarnaar wij verwezen, komen voort uit de overredende eigenschappen welke de verwachtingssamenkomsten kenmerken. Een bekende spreuk uit de verkooptechniek is: "***Verkoop het idee en je hebt het artikel verkocht***". Deze spreuk kan ook aangewend worden op andere gebieden dan zaken! Het idee dat het spreken in tongen nog geldt voor de gelovigen vandaag wordt heel dogmatisch naar voren gebracht door een geheel verkeerd gebruik van het Woord van God. Met dit idee in hun hoofd knielen degenen die hiernaar zoeken neer in verwachting van de zegen. Men komt zodoende in een situatie terecht die geheel tegenovergesteld is aan de Schriftuurlijke leer die ons gegeven is.

"In de wet is geschreven: Ik zal door lieden van andere talen, en door andere lippen tot dit volk spreken, en ook alzo zullen zij Mij niet horen, zegt de Here. Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen..." (I Korinthe 14:21,22).

DWANGPRAKTIJKEN

DWANGPRAKTIJKEN

Tevens moet vermeld worden dat de verwachtingssamenkomsten worden gehouden in een atmosfeer die een enorme hoeveelheid psychische suggesties over kan dragen. Er wordt voortdurend gezongen, en men hoort luide uitroepen en aanmoedigingen, welke vaak vergezeld gaan van het drukken van handen op het hoofd en de schouders van degene die op zoek is. Vrij vaak spreken de helpers, die naast de persoon staan, zelf in tongen. Zij moedigen hem aan om zijn tong los te

De gaven van de Geest

maken en de Heilige Geest de vrijheid te geven om te werken. Welke vorm de vreemde woorden, die tijdens deze omstandigheden voorkomen, ook aannemen, zij worden als bewijs voor de doop met de Heilige Geest geaccepteerd. Zo'n ervaring heeft een bijzondere aantrekkingskracht op emotionele en temperamentvolle mensen. Het kan ook aantrekkelijk zijn voor de oprechte gelovige die geestelijk hongert naar meer. Die niets meer verlangt dan al het goede van Christus te ontvangen. In deze gevallen kan terecht gezegd worden dat waar de vijand faalt om de heiligen tegen te houden, hij hen te ver vooruit duwt!

TRAGISCHE COMPLICATIES

Wat kunnen wij zeggen over de velen die **"wachten"** en nog niet in tongen kunnen spreken? Honderden **"zoekers"** zijn niet alleen in de war gebracht, maar ook geestelijk terneergeslagen omdat hun geloof en gehoorzaamheid aan het Woord van God niet bekroond is: **"En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, Die God gegeven heeft aan hen, die Hem gehoorzaam zijn."** (Handelingen 5:32)

Deze mensen hebben een oprecht verlangen om God te dienen. Beschouwt God een persoon die niet in tongen kan of wil spreken, als ongehoorzaam? Het is juist de satan die het schuldgevoel in de gelovige wil opwekken. De gelovige wordt zo in verwarring gebracht dat het eindresultaat een verlies van geloof in God, Zijn Woord en Zijn knechten is. Maar gelukkig weten wij:

"Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn," (Romeinen 8:1).

Deze situatie heeft een serieuze weerslag op het beeld wat men heeft van het karakter van de Heilige Geest. Hij zou de ene gelovige bevoorrechten met het spreken in tongen en de andere laten leven in teleurstelling en verwarring. Het is zonder twijfel zeer bedroevend voor de Heilige Geest om deze aanklacht van voorkeur en discriminatie te moeten dragen.

Er kan nog veel meer gezegd worden, maar het feit blijft bestaan dat er verdeeldheid is onder Bijbel-gelovigen die de Heer echt liefhebben, en die het verlangen hebben om de blijde boodschap van de Here Jezus aan anderen te vertellen. De satan heeft onkruid tussen het tarwe gezaaid. Soms is het ook moeilijk die twee van elkaar te onderscheiden.

HET ANTWOORD OP WAT DE PINKSTERBEWEGING

LEERT EN DE PRAKTIJK

Ik moet nog iets anders bekend maken. Waarom krijgen zoveel mensen belangstelling voor de Pinksterbeweging? E'n van de hoofdoorzaken is de wereldgezindheid en geestelijke armoede in de kerken; een algemeen gemis aan een levendige, geïnspireerde getuigenis. E'n van de beste antwoorden op de uitdaging van de Pinksterbeweging is er op toe te zien dat ons eigen huis in orde is en dat wij onze geestelijke vuren brandende houden.

De gaven van de Geest

Het is ook mogelijk dat wij, door vrees voor uitersten in leer en praktijk, negatief en terughoudend worden in onze visie. Er is een goed evenwicht nodig in alles, en in de zaak die wij nu beschouwen mogen wij weten dat er een volheid van Geest is voor iedere gelovige:

"En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met de Geest;" (Efeze 5:18).

Het is onze verantwoordelijkheid om het Woord der waarheid recht te snijden (II Timotheüs 2:15), door het eenvoudig toeïgenen* van gezonde Schriftuurlijke grondbeginselen. Wij moeten in elke situatie en elk probleem de volgende woorden van onze Heer naar voren brengen: **"Er staat geschreven"**.

EEN FUNDAMENTELE WET

Dit leidt mij er toe een vraag te beantwoorden die mij vaak gesteld is: "Wat is uw ervaring m.b.t. het spreken in tongen?". Mijn antwoord bevat een grondbeginsel en wet van het hoogste belang. Wij moeten nooit toelaten dat onze ervaringen het Woord van God gaan uitleggen, maar in plaats daarvan, moet het Woord van God onze ervaringen gaan beheersen. Als zulke ervaringen op welk vlak dan ook, niet ondersteunt worden door de openbaring van de Schrift, dan moeten wij bereid zijn om hen aan de kant te zetten. Wij behoren ons aan de Here en Zijn Woord aan te passen en niet andersom. Dit kan een reële toets zijn van onze eerlijkheid.

*Het toeïgenen van Schriften moet altijd in het licht van de huidige bedeling van genade plaatsvinden.

De gaven van de Geest

HOOFDSTUK II

EEN OPEN BIJBEL

De leer van de zogenaamde Pinksterbeweging wordt aan het publiek met een open Bijbel aangeboden. Een poging om deze leer oppervlakkig te weerleggen doet de zaak geen recht.

Een onderzoek naar de verschillende meningen van zogenaamde christelijke leiders die nooit persoonlijk aan de beweging en haar activiteiten hebben deelgenomen, leid mij tot de volgende konklusie: een goede weerlegging van deze leer vereist iemand die zelf helemaal betrokken is geweest bij de Pinksterbeweging en daar later door verder onderzoek van Gods Woord, rechtgesneden, daaruit is gekomen. Dit is beslist noodzakelijk om de ingewikkelde punten van het probleem volledig te kunnen verklaren, en later niet als onkundige aangaande het onderwerp beschouwd te worden.

Om de onderwerpen "wonderen" en "het spreken in tongen" in het bijzonder, zo eenvoudig mogelijk te houden, behandelen wij het in de vorm van een Bijbelstudie. Wij willen graag de aandacht vestigen op het feit dat wij hier niet de nadruk op het werk van de Heilige Geest in deze tijd leggen, maar op de bewijzen waaraan de aanhangers van de Pinksterbeweging zich vasthouden en die volgens hen erbij horen.

HET RECHT SNIJDEN VAN HET WOORD DER WAARHEID

(HET JUIST INDELEN VAN DE BIJBEL)

"Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt." (II Timotheüs 2:15)

God heeft in Zijn plan besloten om tekenen aan de wereld te geven, waaronder ook het spreken in tongen. Het is onze verantwoordelijkheid Gods Woord te onderzoeken om hiervoor de juiste verklaring te vinden. Wanneer wij dat doen, moeten we ons goed realiseren dat de Goddelijke principes zoals heiligheid, rechtvaardigheid e.a., nooit veranderen. Maar Gods manier van omgang met de mens is wel veranderd. In de Bijbel wordt onderscheid gemaakt tussen twee programma's nl. tussen Gods profetische programma en Gods plan met de Gemeente, het lichaam van Christus.

Dit had de apostel Paulus in gedachten toen hij Timotheüs vermaande om "het Woord der waarheid recht te snijden". Met die gedachte voor ogen bespreken wij ons onderwerp. Wij raden de lezer aan om een open Bijbel te gebruiken naast onze opmerkingen. Wij bespreken belangrijke zaken en wij hebben de Geest van wijsheid en openbaring (Efeze 1:17) nodig om het Woord van God te begrijpen.

DE BETEKENIS VAN WONDEREN (MARKUS 2:3-13)

De gaven van de Geest

"En er kwamen sommigen tot Hem, brengende een verlamde, die door vier gedragen werd. En toen zij niet tot Hem konden naderen, vanwege de schare, maakten zij het dak open, waar Hij was, en dat opgebroken hebbende, lieten zij het beddeke neer, waar de verlamde op lag. En Jezus, hun geloof ziende, zeide tot de verlamde: Zoon, uw zonden zijn u vergeven. En sommigen van de Schriftgeleerden zaten aldaar, en overdachten in hun harten : Wat spreekt Deze aldus godslasteringen? Wie kan de zonden vergeven, dan alleen God? En Jezus, terstond in Zijn geest bekennde, dat zij alzo in zichzelf overdachten, zeide tot hen: Wat overdenkt gij deze dingen in uw harten? Wat is lichter, te zeggen tot de verlamde: De zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op, en neem uw beddeke op, en wandel? Doch opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft, om de zonden op de aarde te vergeven (zeide Hij tot de verlamde): Ik zeg u: Sta op, en neem uw beddeke op, en ga heen naar uw huis. En terstond stond hij op, en het beddeke opgenomen hebbende, ging hij uit in aller tegenwoordigheid; zodat zij zich allen ontzetten, en God verheerlijkten, zeggende: Wij hebben nooit zo iets gezien!

De genezing van de verlamde man is een wonder dat ons een sleutel in handen geeft. Het laat ons nl. zien dat achter elk lichamelijk en materiel teken een geestelijke gedachte en bedoeling ligt. De Heer vertoonde nooit Zijn kracht om louter sensationele redenen. Het was Zijn bedoeling om Zijn Goddelijke natuur te bewijzen, en daarmee dat Hij Gods Zoon was. Want uiteindelijk kan alleen Gods Zoon de zonde van anderen vergeven."Doch opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft om de zonden op de aarde te vergeven" (vers 10).

"Jezus dan heeft nog wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid van Zijn discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek; Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God; en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam." (Johannes 20:30,31)

Al de wonderen, zoals het opwekken van doden, het genezen van blinden, het laten horen van doven, het laten spreken van stommen en het laten lopen van lammen, waren onderdelen van de krachtige verkondiging van het aardse Koninkrijk en hoofdzakelijk bestemd voor het Joodse volk (I Korinthe 1:22).

"En heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Geneest de zieken; reinigt de melaatsen; wekt de doden op; werpt de duivelen uit. Gij hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet." (Mattheüs 10:7,8)

EEN SPECIFIEKE OPROEP

Tekenen en wonderen bevatten niettemin ook een specifieke oproep. God gebruikte tekenen en wonderen om Zijn volk, het volk Israël, te roepen.

"Hoor, gij hemelen! en neem ter ore, gij aarde! want de Here spreekt: Ik heb kinderen groot gemaakt en verhoogd; maar zij hebben tegen Mij overtreden." (Jesaja 1:2)

De gaven van de Geest

Deze profetie was bedoeld voor Israël in het algemeen en voor Juda in het bijzonder (Jesaja 1). Dit woord werd tot hen gesproken vanwege hun morele en geestelijke achteruitgang, en omdat ze een tegenwerkend volk waren. Zo was de situatie van het volk Israël al vanaf de uittocht uit Egypte. Het was Gods bedoeling om de heidenen door dit verbondsvolk te zegenen en om het Koninkrijk der hemelen op aarde te openbaren, door Israël's geestelijke en politieke macht (Mattheüs 6:10, Handelingen 1:6).

"DIT VOLK"

"Toen zeide Hij: Ga heen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet op. Maak het hart van dit volk vet en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze." (Jesaja 6:9-10).

Dit is "n van de belangrijkste verzen in verband met ons onderwerp en wel om meer dan "n reden. De opdracht die God aan Jesaja gaf, omvat de grondbeginselen voor elke situatie waaraan Israël onderworpen was.

1) In deze toestand van rebellie en achteruitgang wordt Israël "dit volk" genoemd. Wanneer deze term later in Gods Woord gebruikt wordt, verwijst het naar Israël als volk.

2) Gods boodschappers en hun boodschappen aan "dit volk" worden vaak bevestigd door tekenen voor de zintuigen oor en oog.

3) Ondanks dit alles wil Israël zich niet bekeren.

Dezelfde verzen werden door de Here Zelf aangehaald toen Hij tot de Zijnen kwam en de Zijnen Hem niet aannamen:

"En in hen wordt de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. Want het hart van dit volk is dik geworden, en zij hebben met de oren zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zich bekeren, en ik hen geneze." (Mattheüs 13:14,15)

"En hoewel Hij zovele tekenen voor hen gedaan had, nochtans geloofden zij in Hem niet;" (Johannes 12:37-41).

DE JODEN BEGEREN EEN TEKEN

Niet alleen de Joden begeren een teken, maar eigenlijk iedereen. Men ziet liever dingen dan dat men alleen moet geloven dat zij bestaan. Het feit dat de Jood een teken begeert, begint al heel lang geleden. God koos het volk Israël niet uit vanwege hun rechtvaardigheid, maar vanwege Zijn belofte aan de vaders: "...om het woord te bevestigen, dat de Here, uw God, aan uw vaders...gezworen heeft." (Deuteronomium 9:4,5)

De gaven van de Geest

God heeft een plan met het volk, maar om dit hardnekkige volk te overtuigen van Zijn doel, maakte God gebruik van wonderen en tekenen. Wonderen werden niet zomaar verricht, maar de tekenen hadden een specifiek doel: om de Jood telkens weer van de aanwezigheid en de wil van God te overtuigen: "Aangezien de Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken;" (I Korinthe 1:22).

De Jood vraagt een teken, maar de Griek zoekt wat anders! Zolang Israël de hoofdrol speelt in Gods programma zullen tekenen en wonderen daarom een deel daarvan uitmaken. Zo was het ook in het begin toen God aan Mozes een opdracht gaf: "Toen antwoordde Mozes, en zeide: Maar zie, zij zullen mij niet geloven, noch mijn stem horen;..." (Exodus 4:1).

God gaf Mozes een middel om "dit volk" te overtuigen. Ook Gods Zoon, Degene Die tot de Zijnen gekomen was, bevestigde Zijn boodschap met wonderen en tekenen: "Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? Welke, begonnen zijnde verkondigd te worden door de Here, aan ons bevestigd is geworden door degenen, die Hem gehoord hebben; God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen van de Heilige Geest, naar Zijn wil." (Hebreeën 2:3,4)

God gaat met mensen om volgens een bepaald plan en doel. Ook de wonderen en tekenen vallen hieronder. Wanneer men een bepaald aspect van Gods plan uit zijn verband haalt, doet men ten eerste Gods plan en doel tekort en ten tweede past men bijbelse beloften verkeerd toe. Uiteindelijk wordt de medegelovige hiervan de dupe: het wekt nl. valse hoop bij hem op en brengt hem in verwarring.

De tekenen en wonderen zijn oorspronkelijk voor de Jood bedoeld. Dit wil niet zeggen dat de heidenen van minder belang zijn. Dit behoren we goed te onthouden, want dat brengt ons een stap verder in ons onderzoek naar Gods plan en doel in deze bedeling van genade.

ISRAEL EN DE GEMEENTE IN EEN GROTE CRISIS

"Want het hart van dit volk is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaar gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze." (Handelingen 28:27-29)

Laten wij nu Handelingen 28:27-29 vergelijken met Jesaja 6:9-10, zodat we aandacht kunnen schenken aan de periode tussen de steniging van Stefanus (Handelingen 7:51-60) en de tijdelijke opzetting van Israël als zijnde Gods volk, de periode gedurende welke God een speciaal belang stelde in Israël als volk. Deze gebeurtenissen tesamen met hun achtergrond behoren met grote aandacht onderzocht te worden.

Het boek Handelingen geeft ons een duidelijke beschrijving van de bekering van de apostel Paulus, maar er gebeurde ook iets dat voor ons van groot

De gaven van de Geest

belang is, nl. de steniging van Stefanus (Handelingen 7:54-60). Dit is een klimax in Gods relatie met Israël, en een aanleiding voor de verandering van Zijn programma.

" Toen zij dit hoorden, berstten hun harten, en zij knersten de tanden tegen hem; Maar hij, vol zijnde van de Heilige Geest, en de ogen houdende naar de hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus, staande ter rechterhand Gods; En hij zeide: Ziet, ik zie de hemelen geopend, en de Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods; Maar zij, roepende met grote stem, stopten hun oren, en vielen eendrachtig op hem aan; En wierpen hem ter stad uit, en stenigden hem; en de getuigen legden hun klederen af aan de voeten van een jongeling, genaamd Saulus; En zij stenigden Stefanus, die aanriep en zeide: Heere Jezus, ontvang mijn geest" En vallende op de knieën, riep hij met grote stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe! En toen hij dat gezegd had, ontsliep hij" (Handelingen 7:54-60).

DE DRUPPEL, DIE DE EMMER DEED OVERLOPEN

De steniging van Stefanus heeft meer betekenis dan alleen het gooien van stenen naar iemand. Ook de vervolgingen die daarna plaatsvonden, laten ons zien dat het volk Israël tegen God en Diens wil om Zijn koninkrijk op aarde te vestigen, (Psalm 2:2) een oorlog voerden.

Het volk Israël was uitverkoren voor de taak om Gods zegening naar de wereld te brengen. Volgens het profetische Woord zal de Messias als Koning vanuit Jeruzalem over de hele wereld gaan regeren (Jesaja 2:2-5; 11:10, Handelingen 3:25,26).

" En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op de top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvels, en tot hem zullen alle heidenen toevloeien". "En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot de berg des HEEREN, tot het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en het woord des HEEREN uit Jeruzalem.

"En Hij zal richten onder de heidenen, en bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkels; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leren".

"Komt, gij huis van Jakob, en laat ons wandelen in het licht des HEEREN". (Jesaja 2:2-5).

"Gij zijt kinderen van de profeten, en van het verbond, dat God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zaad zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.

"God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Hem eerst tot u gezonden, dat Hij u zegenen zou, daarin dat Hij een ieder van u afkere van uw boosheden".

De gaven van de Geest

"En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op de top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvels, en tot hem zullen alle heidenen toevloeien". (Handelingen 3:25,26).

Uit het boek Handelingen kunnen wij duidelijk konstateren dat de meerderheid van het volk weinig aandacht schonk aan de drie toespraken van Petrus (Handelingen 2:14-37; 3:12-25; 4:7-12). En het einde van Stefanus' toespraak had zijn steniging tot de dood tot gevolg (Handelingen 7:2-53). Deze houding van het volk liet een duidelijke boodschap zien, namelijk dat men Jezus onder geen enkele voorwaarde wilde laten regeren. Zij accepteerden de Koning niet!

Lezer vergist u niet! Al eerder had Israël God de Vader als hun Koning verworpen (I Samuël 8:7). "Doch de Heere zeide tot Samuël: Hoor naar de stem des volks in alles, wat zij tot u zeggen zullen; want zij hebben u niet verworpen, maar zij hebben Mij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zal zijn".

Tevens lieten zij Gods Zoon kruisigen (Markus 15:13-14,23-26). En ten derde werd het getuigenis van Gods Geest niet aanvaard (Handelingen 7:51). In dit stadium werden de woorden van de Here Jezus toen Hij nog op aarde was vervuld nl: "En zijn burgers haatten hem, en zonden gezanten achter hem aan, zeggende: Wij willen niet, dat deze over ons koning is." (Lukas 19:14).

Toen zij Stefanus stenigden en lasterden tegen de Heilige Geest, begingen zij een zonde die niet vergeven kon worden, "Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal den mensen vergeven worden; maar de lastering tegen den Geest zal den mensen niet vergeven worden" (Mattheüs 12:31-32 en Markus 3:28). Op dit punt ontstond er, tijdelijk, een verandering in Gods programma. God riep een nieuwe apostel met een nieuwe boodschap: "de boodschap van Gods genade". Het is deze apostel die later geïnspireerd door de Heilige Geest zei:

"Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods tot de heidenen gezonden is, (zonder verbondsvoorrechten of nationale voorrang) en dezen zullen horen. En toen hij dit gezegd had, gingen de Joden weg, veel twisting hebbende onder elkander." (Handelingen 28:28,29)

DE GEVOLGEN VAN HET GEINSPIREERDE OORDEEL

Het geïnspireerde oordeel over "dit volk" toont verschillende dingen aan. Tot het moment waarop Stefanus gestenigd werd, stond Israël als volk centraal in Gods programma en werd vertegenwoordigd door haar officiële leiders. Tot dat moment vormden de hiermee samenhangende kenmerken van tekenen en wonderen een onderdeel van het Evangelie (Markus 16:15-20).

De opzijzetting van Israël door de verandering in Gods plan en Evangelie, had als logisch gevolg dat de tekenen tot "dit volk" ook opzijgezet werden (dat gebeurde evenwel niet tegelijkertijd maar geleidelijk). Dit wordt bevestigd door het feit dat er na Handelingen 28 geen Schriftuurlijke aantekening gemaakt wordt van tekenen en wonderen, zoals bijv. genezingen. (in overeenstemming met het apostolische voorbeeld) Integendeel, er is sprake van een duidelijke

De gaven van de Geest

afwezigheid hiervan: "En hij is ook ziek geweest tot nabij de dood; maar God heeft Zich over hem ontfermd; en niet alleen over hem, maar ook over mij, opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben." (Filippensen 2:27)

"Drink niet langer water alleen, maar gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden." (I Timotheüs 5:23)

"Erastus is te Korinthe gebleven; en Trofimus heb ik te Milete krank gelaten." (II Timotheüs 4:20)

Deze definitieve opzetting van Israël vond zonder twijfel plaats als resultaat van het feit dat Israël een drieledige oproep verworpen had, nl. die van God de Vader, toen zij net als de andere volken, een koning wilden hebben (I Samuel 8:7), God de Zoon aan het kruis, en God de Heilige Geest, bij de steniging van Stefanus, (Handelingen 7:50-51).

Het Evangelie van de genade van God en het aanbod van het eeuwige leven door Jezus Christus, Gods geliefde Zoon, aan de heidenen, werd als eerste aan de apostel Paulus bekendgemaakt. De crisis van Handelingen 7 bracht de gemeente te Jeruzalem in een nieuwe positie, nl. die van vervolgingen (Handelingen 8:1). Tegelijkertijd riep God een nieuwe apostel om een ander doel bekend te maken welke tot die tijd geheim was gehouden. Dit alles staat geschreven in de brieven van Paulus. (Wij merken op dat het voor de lezer van groot belang is om na te gaan of de brieven voor of na Handelingen 28 geschreven zijn.)

Tijdens het Pinksterfeest werd de gemeente te Jeruzalem nog steeds door de Heilige Geest gebruikt om te getuigen tot de Joden, (Handelingen 2:5). Na de steniging van Stefanus en de roeping van de apostel Paulus, lezen wij dat het Evangelie ook naar de heidenen ging. Tijdens de hele Handelingenperiode had de Jood, wat het aanbod van het Evangelie betrof, nog steeds voorrang boven de Griek. Tijdens deze periode werd de brief aan de Romeinen geschreven en de uitdrukking: "Eerst voor de Jood" (Romeinen 1:16), past bij deze achtergrond.

"Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een ieder, die gelooft, eerst de Jood, en ook de Griek."

Dit is een klein voorbeeld van de noodzaak om het Woord recht te snijden (tussen het Evangelie van het Koninkrijk en het Evangelie van Gods genade, tussen de twaalf discipelen en de ene apostel, de apostel Paulus).

Met de steniging van Stefanus en de opzetting van Israël aan het einde van het Handelingentijdperk, verdween het kenmerk van voorrecht en voorrang. Vandaag neemt Israël wat de aanspraak op het Evangelie betreft dezelfde plaats in als ieder ander volk. Zo zal de situatie blijven totdat het volk weer door God aangenomen wordt na de opname van de gemeente. Het Evangelie is nu gericht tot "eenieder", zonder onderscheid van persoon of ras:

De gaven van de Geest

"Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want "nzelfde is Here van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aaropen; want een ieder, die de Naam des Heren zal aanroepen, zal zalig worden." (Romeinen 10:12,13)

"Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel." (Galaten 6:15)

"Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, die deze beiden "n gemaakt heeft, en de middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende," (Efeze 2:13-19).

De Gemeente, "het lichaam van Christus" wordt als "n lichaam" gezien. Er is geen verschil tussen Jood of heiden, geen tussenmuur die scheiding maakt. De Gemeente strijdt niet langer tegen vlees en bloed; ze strijdt nu tegen de overheden en machten in de hemelse gewesten, (Efeze 6:12). Deze strijd is voornamelijk een geestelijke aangelegenheid, en de tekenen voor de gevallen menigten der duisternis zijn niet van lichamelijke of materiele aard. De tekenen voor vandaag zijn de kracht van het kruis, het eeuwige leven, de oneindige liefde, en de vrucht van de Geest. Nu wordt Christus in Zijn heiligen geopenbaard (Efeze 3:14-20, Galaten 5:22).

" Om deze oorzaak buig ik mijn knieën tot de Vader van onze Heere Jezus Christus, Uit Wie al het geslacht in de hemelen en op de aarde genaamd wordt, Opdat Hij u geve, naar de rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens; Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt; Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte en lengte, en diepte, en hoogte is, En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods. Hem nu, Die machtig is meer dan overvloedig te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt, Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen."

DE BETEKENIS VAN MARKUS 16:17-20

"En Hij zeide tot hen; Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. En hen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen; in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken. Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden." (Markus 16:15-18)

In het licht van het voorgaande is het nu voor ons gemakkelijk te begrijpen waarom de Here de tekenen van vers 17 aan de prediking van het Koninkrijks-evangelie toegevoegd heeft. De Pinksterbeweging baseert op o.a. deze Schriften de stelling dat tekenen vandaag nog geldig zijn. Laten we dit eens aandachtig beschouwen.

De gaven van de Geest

Het is nu niet moeilijk voor te stellen dat de tekenen en wonderen een belangrijk onderdeel vormden van het Koninkrijks-evangelie. Israël, "dit volk", staat centraal. Men zou de volgende vraag kunnen stellen: "Waarom vertelde de Here niet dat de tekenen op een zeker tijdstip zouden ophouden?" Hierop is een eenvoudig antwoord te geven. In Johannes 16:12 staat dat de Here aan Zijn discipelen vertelt dat er vele dingen zijn die Hij hen wil vertellen, maar dat zij het nu niet kunnen dragen: "Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen."

Het was de taak van de Heilige Geest om hen tot de kennis van deze dingen te leiden. Dit werd uiteindelijk vervuld (zie o.a. Efeze 3:5, Kolossensen 1:25). De Here kende de beperkte Messiaanse kennis van Zijn discipelen (Handelingen 1:6). Hij wist dat zij de acceptatie van de Samaritanen en vooral van de heidenen moeilijk zouden aannemen, (zie Handelingen 10)*

Opmerkelijk is ook dat de Here niet zei: "Deze tekenen zijn VOOR hen die geloven", maar "degenen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen VOLGEN".

In vers 20 van Markus 16 wordt deze positie nog duidelijker gemaakt:

"En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Here (niet de discipelen) werkte mee, en bevestigde het Woord door tekenen, die daarop volgden. Amen."

God bevestigde Zijn Woord aan "dit volk", vanuit de hemel, door tekenen die er op volgden. Dit is in overeenstemming met Jesaja 6:9,10, en het feit dat de "Joden een teken begeren", (I Korinthe 1:22).

"Toen zeide Hij: Ga heen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet op.

"Maak het hart van dit volk vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze. (Jesaja 6:9,10),

PINKSTEREN EN DE PROFETIE VAN JOEL

Er is veel gesproken over Petrus' citaat uit de profetie van Joel op de Pinksterdag:

"En het zal zijn in de laatste dagen, (zegt God) Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen." (Handelingen 2:17)

De profetie van Joel gaat in het bijzonder over de dag des Heren, het oordeel over de volken en de daarop volgende zegen over het land en het volk van Israël. Deze profetie heeft niets te maken met de huidige Gemeente in deze bedeling, "het lichaam van Christus".

De gaven van de Geest

Dit zal pas in de toekomst, na de opname van de Gemeente, plaatsvinden. Het zullen de "spade regen" en de "laatste dagen" van Israël's bewogen geschiedenis zijn. Deze profetie gaat niet over de "laatste dagen" van deze bedeling van genade (II Timotheüs 3:1), waarin wij, als leden van de Gemeente, "het lichaam van Christus", nu leven,

"Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen,

"Door geveinsdheid der leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid"

"Verbiedende te huwen, gebiedende zich van spijzen te onthouden, die God geschapen heeft, tot nuttiging met dankzegging, voor de gelovigen, en die de waarheid hebben bekend" (1 Timotheus 4:1-4).

"En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. "Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatdunkend, hovaardig, lasteraars, de ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig. "Zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, "Verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods; "Hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht daarvan verloochend hebben. Heb ook een afkeer van dezen. (2 Timotheus 3:1-5).

maar over de laatste dagen van het profetische programma. Op de Pinksterdag waren alle mogelijkheden aanwezig voor het in vervulling gaan van deze profetie. De enige vereiste was dat Israël's leiders zich tot de Here zouden wenden en Zijn Naam zouden aanroepen. Dan zou Hij naar de aarde terugkomen en de tijden van verademing zouden aanbreken.

* Wij willen hier nadrukkelijk vermelden dat de voornaamste reden van Gods zwijgen over wat nog plaats zou moeten vinden, de bedeling van Gods genade is, die op dat moment nog geheim werd gehouden. De val van Israël (Romeinen 11:25) maakt deel uit van een ander Evangelie. Het Evangelie van Gods genade werd als eerste aan de apostel Paulus bekendgemaakt (Efeze 3:1-9).

"Gij zijt kinderen der profeten, en van het verbond, dat God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zaad zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Hem eerst tot u gezonden, dat Hij u zegenen zou, daarin dat Hij een ieder van u afkere van uw boosheden." (Handelingen 3:25-26)

De geestelijke kracht en de wonderbaarlijke demonstratie van het in tongen spreken waren bedoeld als tekenen voor Israël dat een dag van Messiaanse mogelijkheden aangebroken was. Daarom ook citeerde Petrus, geïnspireerd door de Heilige Geest, de profetie van Joel en verklaarde:

De gaven van de Geest

"Maar dit is het, wat gesproken is door de profeet Joël:" (Handelingen 2:16).

Het is interessant om op te merken dat alleen de geestelijke uitingen van deze profetie geopenbaard werden. De kosmische tekenen, die ook genoemd worden, vonden niet plaats. Deze tekenen in de hemelen en op de aarde worden pas geopenbaard als de Messias naar de aarde terugkeert in kracht en majesteit (Mattheüs 24:29,30).

"En terstond na de verdrukking van die dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.

"En alsdan zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid".

Wat heeft Israël een gouden kans gemist. Wij vertrouwen erop dat het nu voor de lezer duidelijk is dat deze profetie niet spreekt over de Gemeente van vandaag, zoals de Pinksterleer ons wil laten geloven.

GEBEURTENISSEN MET EEN MESSIAANSE ACHTERGROND

Er zijn veel belangrijke aspecten in het profetische programma waaraan wij aandacht behoren te schenken. De interessantste daarvan is de aanwijzing van Matthias als de twaalfde apostel. Als Israël zich als volk op de Pinksterdag tot de Heer bekeerd zou hebben, zou de Messias teruggekomen zijn, tezamen met de tijden van verademing (zie de toespraak van Petrus in Handelingen 3). Er zouden op dat moment maar elf apostelen geweest zijn om op de twaalf tronen van Israël te zitten (Lukas 22:30). Het was dus absoluut noodzakelijk dat voor Pinksteren de twaalfde apostel aangewezen zou worden!

Let ook op de termen die de apostel Petrus tijdens zijn toespraak op de Pinksterdag gebruikte: "Gij Israëlietische mannen". Zijn toespraak was dus alleen gericht tot het volk Israël! "Want u (Israëlieten) komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, (Israëlieten) die daar verre zijn, (zelfs te Rome) zovelen (Israëlieten) als er de Here, onze God toe roepen zal."

De geestelijke en hemelse betekenis van Pinksteren, nl. de verheerlijking van Christus, geldt evenzeer voor de Gemeente van vandaag als toen op de Pinksterdag (Efeze 1:3; 2:6). Maar de nationale betekenis van Pinksteren als een historische gebeurtenis geldt alleen voor het volk Israël. Dit is het "Woord der waarheid recht snijden".

De gaven van de Geest

HOOFDSTUK III

TONGENTAAL ALS TEKEN

In Genesis 11:7 lezen we voor de eerste keer over veel talen of tongen.

"Kom aan, laat Ons neervaren, en laat Ons hun spraak aldaar verwarren, opdat een ieder de spraak van zijn naaste niet hore."

Dit Goddelijke ingrijpen bij de toren van Babel geeft duidelijk weer wat de bedoeling is van het spreken in tongen. Het was "n van Gods manieren om tot een trots en rebellerend volk te spreken. De volgende Schriften zijn in dit verband belangrijk:

"Daarom zal Hij door belachelijke lippen, en door een andere tong tot het volk spreken;...doch zij hebben niet willen horen." (Jesaja 28:11,12)

"En hen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen:...met nieuwe tongen zullen zij spreken." (Markus 16:17)

"In de wet (Jesaja 28:11,12) is geschreven: Ik zal door lieden van andere talen, en door andere lippen tot dit volk spreken, en ook alzo zullen zij Mij niet horen, zegt de Here. Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen;" (I Korinthe 14:21,22).

Deze Schriften laten duidelijk zien hoe verkeerd de uitleg van de Pinksterbeweging is, nl. dat tongen voor vandaag zijn en hoofdzakelijk voor de gelovigen. Geen wonder dat de moderne Pinksteruitleg, zowel wat leer als praktijk betreft, zo veel tegenstrijdigheden kent.

TWEE ASPEKTEN VAN HET SPREKEN IN TONGEN

Weinig mensen realiseren zich dat er twee aspecten zijn in de openbaring van de tongen. Ten eerste volgde het spreken in tongen op de uitstorting van de Heilige Geest:

"En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. ...want een ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken." (Handelingen 2:4-6)

De gave van het spreken in tongen voor de Gemeente "het lichaam van Christus" vereiste tegelijkertijd de gave van uitlegging:

"...en een andere onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen." "En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat gij profeteert; want die profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegt, opdat de gemeente stichting moge ontvangen." (I Korinthe 12:10, 14:5)

Bij het eerste aspect zagen we hoe de Heilige Geest op de Pinksterdag rechtstreeks tot Israël getuigde door middel van de gemeente te Jeruzalem.

De gaven van de Geest

De zegen voor de heidenen is mogelijk het meest opmerkelijke (Handelingen 10). Niets kon Israël meer opwekken om zich naar hun voorrechten uit te strekken, dan dit hemelse bezoek aan de heidenen (Romeinen 11:11). Niets kon overtuigender zijn voor de ongelovige Petrus en zijn Joodse vrienden dan het feit dat Cornelius en zijn heidense huishouden in tongen spraken! (Handelingen 10:44-47).

"Toen Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. "En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zoveel als er met Petrus waren gekomen, ontzetten zich, dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd". "Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus:

"Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, die de Heilige Geest ontvangen hebben, zoals ook wij? "En toen Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen, en zij spraken met vreemde talen, en profeteerden.

De discipelen van Johannes de Doper werden op gelijke wijze gebruikt ten aanzien van de sterke Joodse gemeenschap te Efeze (Handelingen 19:6-10). Het belang hiervan ligt in het feit dat de meeste Joden, Johannes de Doper erkenden als een profeet van God. Nadat Paulus nu zijn handen op de discipelen gelegd had (Handelingen 19:6), en zij de Heilige Geest ontvingen, was deze gebeurtenis voor hen van groot belang. En toch, zoals de profeet Jesaja het al zei, "dit volk" wilde niet geloven.

"En deze allen waren omtrent twaalf mannen. "En hij ging in de synagoge, en sprak vrijmoedig, drie maanden lang met hen handelende, en hun aanradende de zaken van het Koninkrijk Gods.

"Maar toen sommigen verhard werden, en ongehoorzaam waren, kwaadsprekende van de weg des Heeren voor de menigte, week hij van hen, en scheidde de discipelen af, dagelijks handelende in de school van zekere Tyrannus".

"En dit geschiedde twee jaren lang, alzo dat allen, die in Azie woonden, het Woord van de Heere Jezus hoorden, beiden Joden en Grieken". (Handelingen 19:6-10).

Aanhangers van de Pinksterbeweging verwijzen vaak naar het feit dat de apostel Paulus na zijn bekering ook in tongen sprak.

"Ik dank mijn God, dat ik meer vreemde talen spreek, dan gij allen;" (I Korinthe 14:18,19).

Dit past echter geheel bij het doel van het spreken in tongen. Want, wat kon een grotere uitdaging voor Israël zijn dan hun voornaamste en ijverige vervolger van de Gemeente van Christus zo dramatisch en volkomen te zien veranderen in een door God gegrepen mens.

De gaven van de Geest

"Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet voor hen die geloven, maar voor de ongelovigen;".

Laten wij niet vergeten dat Paulus alleen in de Handelingenperiode in tongen sprak, de zieken genas, en nog veel meer wonderen deed, want Israël was toen als volk nog niet helemaal aan de zijkant gezet. Uit voorgaande Schriften weten wij al: "de Jood vraagt een teken".

DE "GAVE" VAN HET SPREKEN IN TONGEN

Het tweede aspect is de gave van het spreken in tongen in de samenkomsten:

"En een ander de werking der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen." (I Korinthe 12:10)

Om ten diepste de ingewikkelde punten van de Pinksterbeweging te willen begrijpen, behoren we dit onderwerp nauwkeurig te bestuderen. Immers, de Pinksterbeweging maakt een verschil tussen het teken van het spreken in tongen als bewijs van de doop met de Heilige Geest, en de gave van het spreken in tongen in de samenkomst, welke niet aan allen gegeven wordt.

VERHINDERT HET SPREKEN IN TONGEN NIET

Het is belangrijk om op te merken dat de eerste brief aan de Korinthiërs vóór het einde van de Handelingenperiode geschreven werd. Daarom was Paulus in deze periode in overeenstemming met Gods plan toen hij zei:

"Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken." (I Korinthe 14:39)

De leraren van de Pinksterbeweging maken veelvuldig gebruik van deze Schrift om hun leer te bevestigen dat tongen vandaag nog steeds geldig zijn, maar natuurlijk negeren zij daarbij de grote betekenis van de crisis te Rome, enige jaren daarna. De val van Israël als volk begon na de steniging van Stefanus (Handelingen 7) en kwam ten einde toen Paulus in Rome was (Handelingen 28).

DE REDEN VOOR DE "GAVE" IN DE SAMENKOMST

Een onderzoek van Handelingen 18 laat zien dat de samenkomsten van de gemeenten te Korinthe gehouden werden in het Joodse deel van die stad. De gemeente bestond eerst uit Joodse bekeerlingen, waaraan later heidenen toegevoegd werden. Tijdens de samenkomsten waren veel ongelovige Joden aanwezig (I Korinthe 14:23).

"Indien dan de gehele gemeente bijeenvergaderd ware, en zij allen in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij uitzinnig waart?"

De gaven van de Geest

De Heilige Geest getuigde tot deze mensen met de gave van het spreken in tongen. Deze gave, zoals al opgemerkt is, werd niet aan iedereen gegeven (I Korinthe 12:10,11,30).

"En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen.

"Doch al deze dingen werkt een en dezelfde Geest, delende aan een ieder in het bijzonder, gelijk Hij wil.

"Want gelijk het lichaam een is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam zijn, alsoo ook Christus. "En gij zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.

"En God heeft er sommigen in de gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, helpers, regeringen, menigerlei talen.

"Zijn zij allen apostelen? Zijn zij allen profeten? Zijn zij allen leraars? Zijn zij allen krachten?

"Hebben zij allen gaven der gezondmakingen? Spreken zij allen met menigerlei talen? Zijn zij allen uitleggers?

(1 KORINTHIERS 12:10-12,27-30).

Veel evangelisch-christelijke leiders hebben geprobeerd om de aanspraak van de Pinksterbeweging te weerleggen door het volgende vers aan te halen: "spreken soms allen in tongen?" Sommigen kunnen dus in tongen spreken, maar niet allen. Dit laat zien dat de christelijke leiders geen weet hebben van het onderscheid tussen de twee aspecten van tongen. Daarom is dit een ongelukkig en onschriftuurlijk compromis, hetwelk recht in de handen van de Pinksterleiders speelt.

TONGEN ZIJN VAN GEEN BETEKENIS VOOR DE GEMEENTE

De apostel Paulus beschrijft in I Korinthe 14 de beginselen van orde in de Gemeente. Hier maakt hij duidelijk dat tongen geen nut hadden voor de gemeente zelf. Zij waren bedoeld als "teken" voor "dit volk" wat regelmatig de samenkomsten van de gemeente bezocht. Wanneer in een samenkomst de gave van tongen in werking was, moest een ander lid in staat zijn het te vertalen, (I Korinthe 12:10) zodat de gemeente opgebouwd kon worden in een taal die zij konden verstaan:

"Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen...indien dan de gehele gemeente bijeenvergaderd ware, en zij allen in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij uitzinnig waart?" (I Korinthe 14:5-28)

Opnieuw kunnen wij hier lezen dat de gave van tongen geen nut had voor de gelovigen of de gemeente als geheel. Dit is in grote tegenstelling met de algemene

De gaven van de Geest

geloofsleer die de Pinksterbeweging aanhangt, nl. dat tongen bovenal voor de gelovigen en de samenkomsten en niet voor de ongelovigen bedoeld zijn.

Daar de gave van profetie ook een onderdeel vormt van de geloofsleer van de Pinksterbeweging, zou men zich het volgende kunnen afvragen: "Welk voordeel geeft het spreken in tongen (met de daarbij behorende noodzaak van vertolking) als profetie in de behoefte kan voorzien?"

"SPREKEN MET GOD"

Aanhangers van de Pinksterbeweging veronderstellen, dat het spreken in tongen gegeven is als middel voor de gelovige om contact met God te hebben.

"Want die een vreemde taal spreekt, spreekt niet voor de mensen, maar voor God; want niemand verstaat het..." "Die een vreemde taal spreekt, die sticht zichzelf...." (I Korinthe 14:2,4).

Deze verzen moeten in verband gebracht worden met de kern van Paulus' onderricht in dit hoofdstuk. De apostel verklaarde in het voorgaande hoofdstuk dat er tongen van mensen en van engelen zijn:

"Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak..." (I Korinthe 13:1).

De beschrijving in het boek Handelingen laat tongen zien, die door mensen gesproken werden, alhoewel degenen, die door de Heilige Geest gebruikt werden om ze te uiten, (Handelingen 2) ze zelf niet begrepen. De gave van tongen in de samenkomst lijkt een tong van engelen te zijn geweest, welke een hemelse vertolking vereiste. Dit aspect bespreekt Paulus in I Korinthe 14:2-4. Het kwam vaak voor dat de gave van vertolking aanwezig was.

"Maar indien er geen uitlegger is, dat hij zwijge in de gemeente; doch dat hij tot zichzelf spreke, en tot God." (I Korinthe 14:28)

Het in dit geval niet toestaan van de gelovige om in tongen te spreken, moet niet beschouwd worden als een bedroeven van de Geest van God, maar juist aangegrepen worden om geestelijk, persoonlijk opgebouwd te worden. Dit was toegestaan toen het spreken in tongen nog van kracht was, maar nooit en te nimmer werden tongen specifiek gegeven voor het hebben van gemeenschap met God.

"TONGEN ZULLEN OPHOUDEN"

Klaarblijkelijk wist de apostel Paulus dat er een tijd zou komen waarin Israël (tijdelijk) opzijgezet zou worden, en dat tegelijkertijd de tongen ook zouden ophouden te bestaan:

"De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden." (I Korinthe 13:8)

De gaven van de Geest

Het is zeer waarschijnlijk dat Paulus deze dingen te horen kreeg tijdens zijn opmerkelijke ervaring in de derde hemel (II Korinthe 12:1,2).

"Te roemen is mij waarlijk niet nuttig; want ik zal komen tot gezichten en openbaringen des Heeren.

"Ik ken een mens in Christus, voor veertien jaren (of het geschied is in het lichaam, weet ik niet, of buiten het lichaam, weet ik niet, God weet het), dat de zodanige opgetrokken is geweest tot in de derde hemel;"

"En ik ken een zodanig mens (of het in het lichaam, of buiten het lichaam geschied is, weet ik niet, God weet het)",

"Dat hij opgetrokken is geweest in het paradijs, en gehoord heeft onuitsprekelijke woorden, die het een mens niet geoorloofd is te spreken".

In I Korinthe 13 gaf de apostel te kennen dat er meer zou komen, en tegelijkertijd dat tongen zouden ophouden te bestaan. Dit gebeurde precies nadat Israël opzijgezet was. Tekenen, volgens het apostolische voorbeeld, hielden geleidelijk op te bestaan. (Bij de steniging van Stefanus begon de val van Israël als volk. Het einde kwam tot stand bij Handelingen 28. Zo is o.a. ook de gave van tongen geleidelijk aan verdwenen zodat in Paulus' latere brieven tijdens zijn gevangenschap, geen tongen meer voorkomen.)

PROFETIE.....TONGEN.....KENNIS

Wij moeten eerlijkheidshalve opmerken dat het stoppen van tongen in verband staat met het voorbijgaan van profetie en kennis.

"De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden. Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele; Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind; was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen van een kind was. Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben." (I Korinthe 13:8-12)

De Pinksterbeweging beweert dat kennis, profetie en tongen nog steeds in ons midden zijn omdat Christus (het volmaakte) nog niet gekomen is. Dit lijkt een goede uitleg te zijn, totdat wij inzien dat het vers niets over de persoonlijke wederkomst van Christus zegt. De uitdrukking "van aangezicht tot aangezicht" wijst op de volheid of de volmaaktheid van kennis over Christus.

Omdat Gods Woord tijdens de Handelingenperiode nog niet volmaakt was, gaf God de gemeente verschillende gaven om hen voortschrijdend in alle waarheid te leiden, of m.a.w. in de kennis van Hem, die de Waarheid is.

"Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen.

De gaven van de Geest

"Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, zal Hij u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

"Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.

"Al wat de Vader heeft, is Mijne; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen.

"Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest"

"Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest"

"Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;

"Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;

"Aan wie God heeft willen bekend maken, welke de rijkdom der heerlijkheid van deze verborgenheid is onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid. (Johannes 16:13-15, I Korinthe 12:8, Efeze 3:5, Kolossensen 1:25-27).

Deze voortschrijdende openbaring van kennis wordt door Paulus het "ten dele" of "onvolkomen" kennen en profeteren genoemd. Tijdens het schrijven van zijn brief aan de Korinthiërs was de gemeente nog in de "ten dele" - fase van de voortschrijdende openbaring.

ALLE WAARHEID BEVINDT ZICH NU IN DE BIJBEL

Na de crisis te Rome, kwam de gemeente tot de volheid van openbaring. Dat wat eerst "ten dele" of "onvolkomen" was, was nu voorbijgegaan, en het "volmaakte" was gekomen. In de brieven aan de Efeziërs en de Kolossensen wordt de Gemeente beschreven als zijnde in hemelse plaatsen in Christus Jezus, en verborgen met Christus in God. Vanwege deze hemelse en geestelijke vereniging van de Gemeente met haar verheven Hoofd, kan nu waarlijk gezegd worden dat wij Hem kennen zoals wij door Hem gekend zijn, want zo nabij en intiem is deze geestelijke eenheid. De gemeente behoeft niet langer meer door een spiegel te zien, wazig zoals in de "ten dele" - periode. Evenmin is het niet meer nodig om in een staat van onvolwassenheid te leven aangaande de kennis van Christus, want dat wat volmaakt is, is gekomen en nu terug te vinden in de Bijbel. God heeft alles wat voor deze tijd van genade nodig is al geopenbaard, en daarom bestaat er nu geen behoefte meer aan profetieën, de manier waarop eerst aan de Gemeente de openbaringen bekendgemaakt werden.

Als we vandaag met profetie te maken hebben, dan weten we dat er een ander "woord van God" naast dat wat wij in de Bijbel hebben, gebracht wordt, en dat is onaanvaardbaar.

De gaven van de Geest

Wij behoren echter in de geopenbaarde wil van God, in Zijn Woord, ingewijd te worden door de bediening van geestelijke leraren en het onderzoek van de Schriften. Ons gemis aan kennis en begrip, verandert niets aan het feit, dat alle waarheid voor eens en voor altijd in de Bijbel te vinden is. Wij moeten onderscheid maken tussen het kennen van Christus in de tegenwoordige tijd door de openbaring van de Geest:

"Hem verkondigen wij, vermanende een ieder mens, en lerende een ieder mens in alle wijsheid, opdat wij een ieder mens volmaakt zouden stellen in Christus Jezus;" (Kolossensen 1:28).

en het van aangezicht tot aangezicht zien van Hem op die toekomstige en wonderbare dag van onze ontmoeting met Hem:

"Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Here Jezus Christus; Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat het gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelf kan onderwerpen." (Filippensen 3:20-21)

Wat is het gemakkelijk om in dwaling geleid te worden als wij falen om "het Woord der waarheid recht te snijden", of het Evangelie van Gods genade, de prediking van de Here Jezus Christus naar de openbaring van het geheimenis, goed te onderscheiden.

De gaven van de Geest

HOOFDSTUK IV

GODDELIJKE GENEZING

Omdat veel christenen een grote belangstelling hebben voor het vraagstuk van genezing, denk ik dat het de zaak van de Heer zou kunnen dienen, als ik in het kort iets van mijn bevindingen over dit onderwerp aan de lezers meedeel. De Heilige Geest Beweging (Pinksterbeweging) brengt een viervoudig Evangelie - Christus als Redder, Genezer, Doper met de Heilige Geest en de komende Koning.

Aanhangers van de Pinksterbeweging gebruiken niet de term geloofs-genezing, maar Goddelijke (gebeds) genezing, omdat louter geloof niet geneest, maar alleen geloof in God. Dit is juist wat betreft de houding t.o.v. God. Jammer is echter dat men in problemen komt als men genezing op hetzelfde vlak als redding plaatst.

ONTMOEDIGENDE ERVARINGEN

In 1937 hield ik een evangelisatie- en genezingscampagne in de stad Adelaide in Zuid-Australië. Na verschillende weken van gebed in de kerk waar ik voorganger was, startte de campagne. Een groot aantal mensen kwam samen en zielen werden gered. Velen kwamen om genezen te worden. Zij werden met olie gezalfd en er werd voor hen gebeden, maar tot onze grote teleurstelling, vonden er geen duidelijke resultaten plaats. Onder degenen die naar voren kwamen, waren kreupelen, een verlamde jongen op een draagbed, en enige anderen met chronische inwendige ziekten. Het Woord van God werd waarheidsgetrouw gepredikt en velen hadden in geloof gereageerd op de belofte van God. Ik had over Johannes 3:16 gesproken en zielen werden gered. Maar in dezelfde samenkomst, toen Jakobus 5:14,15 aangehaald werd i.v.m. genezing, weigerde de Heilige Geest, naar het leek, om mee te werken. Ik had in het verleden ook zulke samenkomsten gehouden, maar na deze campagne ervoer ik, als dienstknecht van God, een gevoel van diepe vernedering. En wat nog zwaarder woog was, dat het de eerlijkheid van God aantastte en schade berokkende aan het geloof van degenen die zochten.

Niet lang daarna sprak ik weer over genezing tijdens een conferentie van de Apostolische kerk te Melbourne (niet te verwarren met de zogenaamde Apostolischen zoals wij die in Nederland kennen red.). Er waren ook andere apostelen aanwezig en allen streden samen in gebed voor de velen die naar voren kwamen. Ondanks de apostolische autoriteit die in de genezings-samenkomst vertegenwoordigd was, werden er geen resultaten geboekt. Deze gebeurtenissen veroorzaakten bij mij een grote beroering van hart en gedachten en brachten de vraag naar voren (die uiteindelijk beantwoord werd), waarom de Heilige Geest zo traag was om mee te werken in overeenstemming met de, naar wij geloofden, beloften van God in Zijn geïnspireerde Woord.

HET VERBOND VAN GENEZING WERD ALLEEN MET ISRAEL GEMAAKT

De gaven van de Geest

God sloot veel verbonden met Israël. Hier komt de term "Verbondsvolk" vandaan, welke zo vaak door Schriftonderzoekers gebruikt wordt. De voorwaarden van het genezingsverbond worden genoemd in Exodus 15:26:

"Is het dat gij met ernst naar de stem van de Here uw God horen zult, en doen, wat recht is in Zijn ogen, en uw oren neigt tot Zijn geboden, en houdt al Zijn inzettingen; zo zal Ik geen van de krankheden op u leggen, die Ik op Egypteland gelegd heb; want Ik ben de Here, uw Heelmeester."

GENEZING EN VERZOENING

Het genezingsverbond, evenals de andere verbonden, werd met Israël gemaakt en niet met een ander volk. Opgemerkt dient te worden dat de nadruk in dit verbond zoals het hier verklaard wordt, op het weghouden van ziekten valt. Dit is veelzeggend omdat het volgt op de instelling van het Pascha in Exodus 12. Hier wordt de mogelijke volmaakte positie van Israël beschreven. Als de natie zich zou houden aan het geestelijke welzijn van het Pascha (de verzoening) en bleef wandelen in het licht van Gods bevelen en inzettingen, dan zou het volk volkomen lichamelijke gezondheid genieten, zoals behorend bij Gods vertegenwoordigende volk op aarde. Israël's genezingsverbond was dus in deze twee aspecten verwant AAN de verzoening, maar er niet IN. Dit werd op opmerkelijke wijze gesymboliseerd door de gebeurtenis met de koperen slang. Deze ervaring en positie zal in het Duizendjarige Rijk geopenbaard worden als Israël zich te midden van een vloedgolf van nationaal herstel en Messiaanse zegen zal bevinden. Het kan ook inderdaad niet anders zijn omdat de hemelse en geestelijke kenmerken van het Koninkrijk Gods "rechtvaardigheid, en vrede en blijdschap, door de Heilige Geest." (Romeinen 14:17) op aarde merkbaar zullen zijn in een lichamenlijk gezond volk.

We zien dus dat m.b.t. Israël het Pascha en het genezingsverbond nauw aan elkaar verwant zijn. Het verklaart verder de nationale redding en genezing in de profetie van Jesaja 53:5, en de aanhaling daarvan door de Messias, toen Hij tot de Zijnen kwam (Mattheüs 8:17).

"Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden"

"Opdat vervuld zou worden, dat gesproken was door Jesaja, den profeet, zeggende: Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen".

De Messiaanse Psalm 103:3 spreekt alleen over de krankheden van de ziel, zoals het verband duidelijk aangeeft en hetzelfde geldt voor I Petrus 2:24.

"Die al uw ongerechtigheid vergeeft, die al uw krankheden geneest".

"Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout; opdat wij, der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt".

De gaven van de Geest

BESTAAT GENEZING IN DEZE TIJD VAN VERZOENING?

Het antwoord is: "Nee!" Het Woord van God openbaart dat het opstandingslichaam in de verzoening besloten ligt (Efeze 1:14, Romeinen 8:23, I Korinthe 15:35-55, Job 19:26). In Gods doel en voornemen met de verzoening is er geen plaats voor het sterfelijke lichaam. "Want gij zijt stof, en gij zult tot stof weerkeren." (Genesis 3:19)

Als verder bewijs kan opgemerkt worden dat er nooit genezingen plaatsvonden door het verzoenende bloed van Christus, maar in plaats daarvan door het aanroepen van Zijn Naam, of in het geval van de Heer Zelf, door Zijn Woord. Genezing is altijd een direkt en oppermachtig werk van genade, apart van het volbrachte werk aan het kruis. Dit wordt bevestigd door het feit dat de Schriften spreken over zondaars die genezen werden zonder dat zij volgelingen van de Heer werden (Lukas 17:11-19).

"En het geschiedde, toen Hij naar Jeruzalem reisde, dat Hij door het midden van Samaria en Galilea ging. "En toen Hij in een zeker vlek kwam, ontmoetten Hem tien melaatse mannen, die van verre stonden; "En zij verhieven hun stem, zeggende: Jezus, Meester! ontferm U onzer! "En toen Hij hen zag, zeide Hij tot hen: Gaat heen en vertoont uzelf aan de priesters. En het geschiedde, terwijl zij heengingen, dat zij gereinigd werden. "En een van hen, ziende, dat hij genezen was, keerde weer, met grote stem God verheerlijkende. "En hij viel op het aangezicht voor Zijn voeten, Hem dankende; en deze was een Samaritaan; "En Jezus, antwoordende, zeide: Zijn niet de tien gereinigd geworden, en waar zijn de negen? "En zijn er geen gevonden, die weerkeren, om Gode eer te geven, dan deze vreemdeling? "En Hij zeide tot hem: Sta op, en ga heen; uw geloof heeft u behouden. JAKOBUS 5:14-15

Gedurende het overgangstijdperk, zoals beschreven in de Handelingen der Apostelen, terwijl Israël nog steeds een rol speelde, schreef Jakobus zijn brief aan de twaalf stammen in de verstrooiing (zie Jakobus 1:1). In deze brief schreef hij wat nu het grote genezingsvers is van de hedendaagse Pinksterbeweging.

"Is er iemand krank onder u? Dat hij tot zich roepe de ouderlingen der gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in de Naam des Heren. En het gebed des geloofs zal de zieke behouden..."

Er kunnen drie interessante zaken in dit vers opgemerkt worden. Ten eerste, de genezing geschiedde in de "Naam" en door het geloof in de "Naam". Ten tweede, aan iedereen voor wie gebeden zou worden, werd ogenblikkelijke en volledige genezing gegarandeerd. Ten derde, de uitnodiging was gericht aan de twaalf stammen in de verstrooiing (Jakobus 1:1). Hieruit kunnen we concluderen dat er een beroep gedaan kon worden op het verbond van genezing in de Naam van de Redder - Messias, welke ook vergeving van zonden en herstel van geestelijk verval kon geven.

"Is iemand krank onder u? Dat hij tot zich roepe de ouderlingen der gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in de Naam des Heeren. "En het gebed des geloofs zal de zieke behouden, en de Heere zal hem oprichten, en zo hij zonden gedaan zal hebben, het zal hem vergeven worden. "Belijdt

De gaven van de Geest

elkander de misdaden, en bidt voor elkander, opdat gij gezond wordt; een krachtig gebed van de rechtvaardige vermag veel. (Jakobus 5:14,15,16).

Het is duidelijk dat in dit vers reële geestelijke waarden staan, die ook voor ons vandaag gelden. Niettemin, als wij het Woord der waarheid recht snijden en de geschiedenis van het christendom goed nagaan, dan moeten wij toegeven dat de alomvattende en definitieve verklaring van genezing, uit Jakobus 5:14,15, nu niet door de Heilige Geest in acht genomen wordt. De reden hiervan is, dat, net als in het geval met het spreken in tongen, het verbond vanaf het moment dat Israël in Handelingen 28 opzijgezet werd, buiten werking gesteld is.

GENEEST GOD VANDAAG?

Veel mensen zijn het niet eens met de Pinksterbeweging en verwerpen Goddelijke genezing voor vandaag. Dit is echter een zaak waarin wij een Schriftuurlijk evenwicht moeten bewaren. Dit is in overeenstemming met de feiten uit het verleden zowel als het heden. Niet "n gelovige die een leven met God geleefd heeft, zal ontkennen dat Hij lichamelijke zwakheden en ziekten gebruikt heeft als middel om genade uitingen van de Heilige Geest en een geestelijk vertrouwen op de kracht van God te ontwikkelen, **"Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. "Tegen de zodanigen is de wet niet". (Galaten 5:22,23), "En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. (II Korinthe 12:9).**

Met het gezichtspunt van onze vereniging met Christus voor ogen als leidend beginsel, en of er in onze lichamelijke behoeften al of niet voorzien is, kunnen wij altijd Filippensen 4:6,7 gebruiken als basis voor onze toenadering tot de troon van genade (Hebreeën 4:16).

"Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; "En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus. "Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwaamer tijd".

Wij zijn niet groter dan onze Heer, en als te eniger tijd onze beker van beproeving niet van ons weggenomen wordt, kunnen wij met Hem zeggen, tot heerlijkheid van God, "Niet mijn wil, maar uw wil geschiedde". Deze houding zal ons beschermen tegen het zoeken naar zaken die niet voor onze bedeling gelden en die vervolgens te gaan forceren, met alle ernstige en tragische gevolgen vandien.

EEN GEESTELIJKE NADRUK

Er is al gezegd dat het boek Handelingen geen voorschriften geeft voor het omgaan met een gemeente. Er zit in het licht van wat wij bestudeerd hebben, veel waarheid in deze verklaring. De geestelijke hoedanigheden gelden vandaag nog steeds. In het hemelse conflict van de gemeente met satan en de machten van de duisternis, is het

De gaven van de Geest

nodig om in al het geestelijke goed van de verheerlijking van Christus te staan, hetwelk de blijvende betekenis is van Pinksteren voor de heiligen. Als we dit gaan verdelen in dogmatisch-theologische termen, uitdrukkingen en specifieke ervaringen, dan ondergraven we Gods voornemen in Zijn Zoon en snijden ons af van gemeenschap met Gods volk.

Uit de nevel van het eindtijd-christendom, schijnt een heldere straal van zonlicht, nl. Christus, Die ons leven is. Als wij onze leer, praktijken en gedrag kunnen interpreteren in het licht van dat feit, zullen wij niet ver afdwalen. Het stelt het kruis centraal in onze beschouwing van Gods eisen, en Christus boven alles en allen in onze getuigenis. Ledigheid van onszelf garandeert geestelijke vruchtbaarheid en volheid.

In die sfeer van gemeenschap met de Heer kan Hij precies doen wat Hij wil zonder dat wij proberen om het Hem voor te schrijven of af te dwingen. Onze onderworpenheid laat Zijn oppermacht tot recht komen. Ons vertrouwen en niet ons streven begeert Zijn triomf. Geliefden, laten wij:

"Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Die voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand van de troon van God." (Hebreeën 12:2)

Vroeger was 't de zegen, nu is het de Heer

Vroeger zien en voelen, nu geloof, niets meer

Vroeger was 't de gave, nu de Gever 't meest

Vroeger de genezing, nu Hij Die geneest.

^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^^